

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

[SvTrojicaMelbourne](https://www.youtube.com/c/SvTrojicaMelbourne) [СвТројицаБранズвик](https://www.facebook.com/HolyTrinity.Brunswick) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/Holy.Trinity.Brunswick)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 23. МАЈ 2021. № Број 90. № Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА ВАСКРС 2021.

НЕДЕЉА, 23./10. МАЈ 2021. ГОДИНЕ НЕДЕЉА РАСЛАБЉЕНОГА	НЕДЕЉА ЧЕТВРТА – РАСЛАБЉЕНОГА – ГЛАС 3. Јутрење - Јеванђеље вакрсно ТРЕЋЕ, Лк. 24, 1-12 Литургија - Апостол: Дап. 9,32-42; Јев. Јн. 5,1-15
ПОНЕДЕЉАК, 24. МАЈ – СВ. КИРИЛО И МЕТОДИЈЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 27. МАЈ	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 29. МАЈ	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 30. МАЈ – ПЕТА НЕДЕЉА - САМАРЈАНКЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10ч

ПАНДЕМИЈСКИМ МЕРАМА ЈЕ ОГРАНИЧЕНО ПРИСУСТВО У ЦРКВИ И САЛИ НА 150 ОСОБА.
ОБАВЕЗНО СЕ УПИШИТЕ У ЕЛЕКТРОНСКУ ИЛИ ПАПИРНУ ЕВИДЕНЦИЈУ ПРИСУТНИХ.

НЕДЕЉА ЧЕТВРТА ПО ВАСКРСУ - РАСЛАБЉЕНОГ

Недеља Раслабљеног (грч: Κυριακή τον Παραλύτου), четврта недеља после Васкрса-Пасхе, посвећена чудесном исцељењу раслабљеног болесника, који је тридесет осам година боловао (Јо-

понедељак и уторак четврте седмице после Пасхе.

ШТА ЈЕ ВЕЧНО И НЕПРОЛАЗНО У ПРИЧИ О РАСЛАБЉЕНОМ? У СРЕДИШТУ ОВЕ ПРИЧЕ ТАКО ОЧИГЛЕДНО СТОЈЕ РЕЧИ КОЈЕ ЈЕ РАСЛАБЉЕНИ, БОЛЕСНИ ЧОВЕК УПУТИО ХРИСТУ: "НЕМАМ ЧОВЕКА".

ТО ЈЕ ЗАИСТА ВАЛАЈ ОНОГА КО ЈЕ НА СВОЈОЈ КОЖИ ОСЕТИО СТРАШНУ СИЛУ ЉУДСКОГА ЕГОИЗМА. СВАКО ЗА СЕБЕ. СВАКО БРИНЕ САМО О СЕБИ. И СВИ ЉУДИ НИСУ НИШТА ДРУГО ДО МНОШТВО СЛЕПИХ, БОЛЕСНИХ, СУХИХ И УЗЕТИХ, И СВИ ОНИ ЧЕКАЈУ ДА СЕ "УЗБУРКА ВОДА", СВИ ОНИ ОЧЕКУЈУ ПОМОЋ, САОСЕЋАЊЕ, ИСЦЕЉЕЊЕ, УТЕХУ.

Али... СВАКИ ОД ЊИХ ОЧЕКУЈЕ ПОМОЋ САМО ЗА СЕБЕ. И КАДА СЕ УЗБУРКА ВОДА, СВАКИ СЕ ГУРА НАПРЕД, ЗАБОРАВЉАЈУЋИ ПОТПУНО НА ДРУГЕ.

АЛЕКСАНДАР ШМЕМАН

ван 5, 1-14). У канону ове недеље Црква слави Васкрсење Христово, Свете жене мироносице, Архангела Михаила, који је заталасавао воду једном годишње (Јован 5, 4) и раслабљеног. Успомена на чудо у Силоамској бањи, код Овчијих врата у Јерусалиму, ове недеље славила се још у IX веку, а данас се успомена слави у недељу,

Христа и тиме у нама јачају веру у истину Његовог Васкрсења. Осим тога, ови догађаји су се одиграли управо у периоду Педесетнице. Поредак недеље раслабљеног пева се још само у понедељак и уторак, јер се у среду слави нарочити празник – Преполовљење

(Сајш СПЦ)

ЧАС СА НАЈМЛАЂИМА

Овај, као и даљи догађаји, наредних недељних дана, сведоче нам о Божанској свемоћи Господа Исуса

(Оширије на српани бр. 4)

БОЛЕСТ - БЛАГОСЛОВ ИЛИ ПРОКЛЕТСТВО

Пре више од два миленијума, један унесрећени човек, који је лежао поред бање Витезде 38 година, у нади да ће се неко смишловати и помоћи му да уђе у воду, када се ова заталаса, коначно је дочекао да га неко упита: „Хоћеш ли здрав да будеш“?

Тешко је сада, са овога одстојања, схватити кроз које је све муке пролазио овај човек, схватајући сву горчину живота. Човеку досади да га неко хвали 38 година, а не да му „досипа со на рану“, како то наш народ каже. Мање упорни људи давно би престали да се нађају у човекољубље своје околине. Они би дигли руке од чекања. Међутим, овом упорном раслабљеном човеку, који је лежао на носиљки и није могао сам да се покреће, као да је неко уливао наду да ће се његово чекање исплатити. При сусрету Створитеља и овог убогог створења, Створитељ га пита питање које је и логично али и по-мало чудно: „Хоћеш ли да будеш здрав? У сличном шону одговара раслабљени: „Господе, човјека немам“ (Јн.5,7)

Зашто Господ поставља питање: „Хоћеш ли да будеш здрав?“ Управо због тога што Он зна да је овај човек свестан својих грехова, своје болести, али и тога да он никада није губио наду да ће се наћи неки лек за његову душу, да ће на-ићи неко ко је милосрдан. С друге стране, Бог хоће да зна да ли је човек спреман на сарадњу, да ли је спремана да затраже излечење. Он као да каже: Ја могу да те излечим, али да ли је теби до тога, да ли ти то хоћеш. Бог свемогући све може, али не чини ништа против наше воље.

Страдање људи увек је било камен спотицања, увек је изазивало разне полемике о томе „зашто Бог допушта“ да људи страдају. Свакако да је то све у вези са нашом слободном вољом, коју нам је подарио Бог приликом стварања. Бог се не меша у наше одлуке, већ само

нам на разне начине помаже да сами донесемо одлуку о томе шта нам ваља чинити у одређеном тренутку. А што се болести тиче, или нашег личног страдања, многи Оци Цркве Христове о томе говоре као о посебном благослову Божијем. Ево како о томе пише свети владика Николај Велимировић, у једној од својих омилија за данашњи дан:

„БЛАГО ЧОВЕКУ КОЈИ СЕ КОРИСТИ СВОЈИМ СТРАДАЊЕМ ЗНАЈУЋИ, ДА ЈЕ СВАКО СТРАДАЊЕ У ОВОМ КРАТКОМ ЖИВОТУ ПОПУШТЕНО НА ЉУДЕ ОД БОГА ЧОВЕКОЉУПЦА, РАДИ ДОБРА И КОРИСТИ ЉУДИ! ПО МИЛОСТИ СВОЈОЈ БОГ ПОПУШТА СТРАДАЊЕ НА ЉУДЕ ЗБОГ ГРЕХОВА ЊИХОВИХ, ПО МИЛОСТИ А НЕ ПО ПРАВДИ. ЈЕР КАД БИ БИЛО ПО ПРАВДИ,

СВАКИ ГРЕХ ДОНЕО БИ НЕИЗБЕЖНУ СМРТ, КАО ШТО И ГОВОРИ АПОСТОЛ: А ГРЕХ УЧИЊЕН РАЂА СМРТ (ЈАК. 1, 15). МЕСТО СМРТИ БОГ ШАЉЕ ЛЕК КРОЗ СТРАДАЊЕ. СТРАДАЊЕ ЈЕ МЕТОД БОЖИЈИ, МЕТОД ЛЕЧЕЊА ДУША ОД ГРЕХОВНЕ ПРОКАЗЕ И СМРТИ“.

Наравно, нама је то увек јако тешко разумети. Али, човеку, који је створен да живи вечно, зар је озбиљан проблем то што је Бог допустио неко страдање на њега током овога живота. Без обзира на то колико то страдање траје, оно је јако краткотрајно у односу на вечност. А ми, када о томе размишљамо, искључиво се задржавамо на самом тренутку страдања у овоме свету. Други свет – други живот нам изгледа сувише стран, сувише далеко и апстрактно да тешко правдамо своје страдање погледом у вечност. Но, нема сумње, гледање у вечност једини је исправан пут који води ка разумевању феномена страдања.

Пре неку годину десило ми се следеће искуство. Наиме, у мојој бившој парохији, Н.Н., човек који је већ зашао у осамдесете, после дуже болести и разних прогноза лекара, почeo је лагано да се

спрема за смрт. Слушао је он лекаре и радио то што су му они говорили да треба да ради, али дубоко у души, спремао се за одлазак са овога света. О свему томе он је отворено разговарао са својом супругом, децом, унуцима и праунуцима. Тако, некако, кроз ту његову причу и његово чудно понашање, они су се лагано навикавали на његов одлазак. Добијем ја једном приликом, на дан Васкрса, позвив од његове ћерке, која ми је саопштила да јој је тата на умору и да жели да „ви дођете и да га посетите“. „У којој је болници“, питам ја, а она ме мирно обавести да је кући и да је свестан. Тако ја дођем код њега. Нађем целу породицу на окупу. Одведу ме они у спаваћу собу, где је он лежао на кревету затворених очију. Када му је супруга дошаћунала да је стигао свештеник он отвори очи и захвали се мени на доласку, објасни укратко да он одлази, да је свима у породици рекао шта је требало, укључујући и то да мене послушају у вези са детаљима сахране. „Е, сад ти, оче, уради све по закону и благослови ме да идем“. Тако, он се исповеди и причести, и ја одем, не знајући још увек шта да мислим о томе. Међутим, сутрадан ми јаве да је он умро. Н.Н. је прихватио своју болест као благослов Божји, размишљао о томе, спремио се достојно, као прави хришћанин, за одлазак „Богу на истину“, и од благослава болести имао истинску помоћ.

Господе Исусе Христе, Сине Бога живога, помози нам да разумемо да смо сви помало раслабљени, те да, у случају неке тешке болести, прихватимо болест као благослов, који је последица нашега греха и наша могућност приближавања Теби, јединоме Човеколупцу, који Си ради нас и нашега греха, сишао с Небеса и оваплотио се од Духа Светога и Марије Ђеве... Амин.

Прота Милорад Лончар

МИСЛИ ЗА 2. МАЈ

ЧУДИТЕ СЕ ТОМЕ, НЕБЕСА... ВЕЛИ ГОСПОД ЈЕР ДВА ЗЛА УЧИНИ МОЈ НАРОД: ОСТАВИШЕ МЕНЕ, ИЗВОР ЖИВЕ ВОДЕ, И ИСКОПАШЕ СЕБИ БУНАРЕ, ИСПРОВАЉИВАЊЕ, КОЈЕ НЕ МОГУ ДА ДРЖЕ БОГУ (ЈЕРЕМ. 2, 12-13)

Је ли ово речено само за онда, или за данас? Извесно, и за данас. Је ли ово речено само за народ јеврејски, или за наш народ? Извесно, и за наш народ. Као што је речено: не убиј, не укради, не сведочи лажно и не само за оно време него и за сва времена, и не само за јеврејски народ него за све народе, тако и ово. И ово важи и данас и увек, за сваки народ и за сваког човека, који год окреће леђа извору воде живе у дворишту своме и копа бунар, да из њега пије кишницу.

Извор живе воде је сам Господ, непресушан, обилат и сладак. Бунар је сваки посао људски, који се ради насупрот Бога и Божјег закона, и од когаљуди очекују напредак и срећу и утольење своје глади и жеђи. Такав је бунар безбоштво, и среброљубље, и пруждрљивост, и гатарство, и све остало што има ѡавола за саветника, грех за копача, а лажну наду за водоношу. Чуваше се *тome, небеса, зајрозиша се и ујројасшиша се!* вели Господ, како се избезуми човек, и почне да оставља живу воду и да копа бунар у врелом угљевљу, који му још више распалају жеђ!

О браћо, и наш народ учини два зла, јер заборави Господа као извор свог добра, јер пође да тражи себи добра у злу и кроз зло. Може ли се наћи вода у огњу? и пшеница у песку? Не може, не може, браћо. Још мање се може наћи мира, и среће, и задовољства, и радости, и живота, и ма каквог добра, у бунарима греха и безбоштва.

О Господе бесмртни изворе свакога добра што срце људско може

пожелети и што ум људски може замислити, смилуј се нама грешним и недостојним. Одврати нас моћном десницом Твојом од безбожних и узалудних послова наших, и напој нас слатком и живом водом Твојом. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Владика Николај

FRUITLESS DISCUSSIONS THE POWER AND INFLUENCE OF GOOD DEEDS

FOR IT IS THE WILL OF GOD, THAT WITH WELL-DOING YE MAY PUT TO SILENCE THE IGNORANCE OF FOOLISH MEN (1 PETER 2:15).

Bishop Nikolai Velimirovic tells us in The Prologue from Ochrid that we are better off if we do not engage others in lengthy debates and fruitless discussions, but that we can better change their hearts by our love and good deeds. Arguing with others, even over matters of faith, is usually a fruitless venture, rarely leading the other to ponder the truth of your words. Better to demonstrate truth by holiness of life, patience, and kindness in our response. Entering into heated words most often leads to a standoff, where only the demons win in the end. “It is difficult, my brethren, to dispute with an atheist; it is difficult to converse with a stupid man; it is difficult to change an embittered man. It is only with the greatest difficulty that you will convince an atheist, a stupid man, or an embittered man, with words.” “If you argue with an atheist on his own diabolical terms, you simply strengthen the demon of atheism. If you converse with a stupid man in a spirit of derision, the darkness of stupidity will be made the greater. If you think to change a bitter man by anger, you will merely

add more fuel to the fire of bitterness.”

Responding to the embittered man, the angry man, or the stupid man, while hoping to win him over, does nothing for him, and eventually gives power to the demon who would devour the man’s soul, and consume your own. Thinking you have to prove the correctness of your point of view does nothing for truth, but only gives power to the demons of pride, anger, and stupidity. The power and influence of good deeds always wins out in the end.

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

СВ. НИКОЛАЈ О СТРАДАЊУ

„БЛАГО ЧОВЕКУ КОЈИ СА СТРПЉЕЊЕМ И НАДОМ У БОГА ПОДНОСИ СВА СТРАДАЊА У ОВОМ ЖИВОТУ!

ЊЕГОВ ЈЕДАН ДАН ПРЕТЕГНУЋЕ НА МЕРИЛIMA НЕБЕСНИМ МЕСЕЦЕ И ГОДИНЕ БЕЗБОЖНИКА, КОЈИ, ИЛИ СЕ ВЕСЕЛИ БЕЗ СТРАДАЊА, ИЛИ СТРАДА БЕЗ СТРПЉЕЊА И НАДЕ У БОГА.

БЛАГО ЧОВЕКУ КОЈЕ НЕ РОПЋЕ НА СТРАДАЊЕ, НЕГО ИСПИТУЈЕ УЗРОКЕ СВОГА СТРАДАЊА СА СТРПЉЕЊЕМ И НАДОМ У БОГА! ГДЕ ЂЕ НАЋИ СТРАДАЛНИК УЗРОКЕ СВОМЕ СТРАДАЊУ? НАЋИ ЂЕ ИХ ИЛИ У СЕБИ САМОМ, ИЛИ У СВОЈИМ РОДИТЕЉИМА, ИЛИ У СВОЈИМ СУСЕДИМА – ТУ ЂЕ СТРАДАЛНИК НАЋИ УЗРОКЕ СВОМЕ СТРАДАЊУ.

ЦАР ДАВИД ЈЕ СТРАДАО ЗБОГ СВОГ СОПСТВЕНОГ ГРЕХА; РОВОАМ ЗБОГ ГРЕХА СВОГА РОДИТЕЉА, ЦАРА СОЛОМОНА, А ПРОРОЦИ СУ СТРАДАЛИ ЗБОГ ГРЕХА СВОИХ СУСЕДА”.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

СВАКОГ УТОРКА, ИЗМЕЂУ 10 И 13 ЧАСОВА ПРИ НАШЕМ ХРАМУ РАДИ НЕШТО СЛИЧНО КАО ОБДАНИШТЕ. РОДИТЕЛИ ДОВЕДУ СВОЈУ ДЕЦУ НА ДРУЖЕЊЕ СА ДРУГОМ ДЕЦОМ. ЗА ЊИХ СЕ, ИАКО СУ ЈОШ МАЛИ, ОСМИШЉАВАЈУ МАЛИ ПРИГОДНИ ПРОГРАМИ, КОЈУ УКЉУЧУЈУ БРИГУ О ПОРТИ, РАЗНЕ ДРУГЕ АКТИВНОСТИ, РАЗГОВОРЕ СА СВЕШТЕНИКОМ, ОДЛАЗАК У ХРАМ НА МОЛИТВУ. Да бисте били део ове групе, довољно је да само дођете.

УЗДРЖАЊЕ

Слаткишма дош'о крај,
Стомаку је тешко, знај!
Дошло време да се пости,
Нек' се душа мало гости.

А КАД ЈЕЗИК МАЛКО СКРАТИМ,
ТАД ЂУ Богу да се вратим,
У ТИШИНИ ПЕВА ДУША
ПЕСМЕ КОЈЕ ГОСПОД СЛУША.

Свему треба добра мера,
дал'је прича, ил' вечера,
само једно нема краја,
то је љубав до бескраја.

ЖЕЉКО ПЕРОВИЋ

